

Hesekiel 17

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

2 νίè ἀνθρώπου διήγησαι διήγημα καὶ εἰπὸν παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ισραηλ

3 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ὁ ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυγος ὁ μακρὸς τῇ ἐκτάσει πλήρης ὄνυχων ὃς ἔχει τὸ ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν λίβανον καὶ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου

4 τὰ ἄκρα τῆς ἀπαλότητος ἀπέκνισεν καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν χανααν εἰς πόλιν τετειχισμένην ἔθετο αὐτά

5 καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδίον φυτὸν ἐφ' ὅδατι πολλῷ ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό

6 καὶ ἀνέτειλεν καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν καὶ μικρὰν τῷ μεγέθει τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτὴν τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτὴν καὶ αἱ ρίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας καὶ ἔξετεινεν τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς

7 καὶ ἐγένετο ἀετὸς μέγας μεγαλοπτέρυγος πολὺς ὄνυξιν καὶ ἴδον ἡ ἄμπελος αὕτη περιπελεγμένη πρὸς αὐτὸν καὶ αἱ ρίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς ἔξαπέστειλεν αὐτῷ τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βώλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς

8 εἰς πεδίον καλὸν ἐφ' ὅδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς καὶ φέρειν καρπὸν τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην

9 διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος εἰ κατευθυνεῖ οὐχὶ αἱ ρίζαι τῆς ἀπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπήσεται καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ οὐδὲν λαῷ πολλῷ τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ριζῶν αὐτῆς

10 καὶ ἴδον πιαίνεται μὴ κατευθυνεῖ οὐχ ἄμα τῷ ὄψασθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται ξηρασίᾳ σὺν τῷ βώλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται

11 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

12 νίè ἀνθρώπου εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα εἰπόν ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς βασιλῶν ἐπὶ ιερουσαλημ καὶ λήμψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς καὶ ἔξει αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς βασιλῶνα

13 καὶ λήμψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρῷ καὶ τοὺς ἥγουμένους τῆς γῆς λήμψεται

14 τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ ίστάνειν αὐτὴν

15 καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἔξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς αἴγυπτον τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν

εὶ κατευθυνεῖ εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ σωθήσεται

16 ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν μὴ ἐν ᾧ τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν ὃς ἡτίμωσεν τὴν ἀράν μου καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ βαβυλῶνος τελευτήσει

17 καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲν ἐν ὅχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν φαραω πόλεμον ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων τοῦ ἔξαραι ψυχάς

18 καὶ ἡτίμωσεν ὄρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην καὶ ἵδον δέδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ μὴ σωθήσεται

19 διὰ τούτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος ζῶ ἐγὼ ἐὰν μὴ τὴν διαθήκην μου ἢν παρέβη καὶ τὴν ὄρκωμοσίαν μου ἢν ἡτίμωσεν καὶ δώσω αὐτὰ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ

20 καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυόν μου καὶ ἀλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ

21 ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται καὶ τοὺς καταλοίπους εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος λελάηκα

22 διότι τάδε λέγει κύριος καὶ λήμψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τῆς κέδρου ἐκ κορυφῆς καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὅρος ὑψηλόν καὶ κρεμάσω αὐτὸν

23 ἐν ὅρει μετεώρῳ τοῦ ισραηλ καὶ καταφυτεύσω καὶ ἔξοισει βλαστὸν καὶ ποιήσει καρπὸν καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν θηρίον καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαύσεται τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται

24 καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔντα τοῦ πεδίου διότι ἐγὼ κύριος ὁ ταπεινῶν ἔντον ὑψηλὸν καὶ ὑψῶν ἔντον ταπεινὸν καὶ ἔντον ἔντον χλωρὸν καὶ ἀναθάλλων ἔντον ἔντον ἔντον κύριος λελάηκα καὶ ποιήσω